

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Gfv.VII.30.329/2020/9.

A tanács tagjai: Dr. Vezekényi Ursula a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Vékony Miklós ügyvéd

Az alperesek I. rendű

II. rendű

Az I. rendű alperes képviselője: Galavits & Galavits Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Galavits Levente ügyvéd

A II. rendű alperes képviselője: Dr. Varga M. Tamás ügyvéd

A per tárgya: kezési kötelem alóli mentesülés és kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék, 57.Pf. 636.454/2019/7. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pesti Központi Kerületi Bíróság, 23.P. 54.386/2017/69.számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet kártérítés megfizetésére irányuló kereseti kérelem elutasítását helybenhagyó rendelkezése ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasítja;

a fentieket meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 44.450 (negyvennégyezer-négyszázötven) forint, a II. rendű alperesnek 35.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű alperes mint hitelező és a felperes sógora mint adós 2001. március 30-án új építmény létesítése céljából kölcsönszerződést kötöttek, amely alapján a hitelező 8.940.000 Ft kölcsönt nyújtott az adósnak. A szerződésben az adós hozzájárulását adta ahhoz, hogy a szerződésben megjelölt – a tulajdonában álló „építési telek ingatlan 34/100 tulajdoni illetőségére, amely [...] sz. alatt bejegyzett beépítetlen terület 1/1 tulajdoni hányada” – ingatlanára 10 évre, illetve a tartozás teljes visszafizetéséig az I. rendű alperes javára jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom kerüljön bejegyzésre.

[2] A kölcsön visszafizetésének biztosítékeként a felperes (valamint egy további magánszemély) készfizető kezességet vállalt. A felperes a kölcsönszerződést maga is aláírta és nyilatkozott arról, hogy annak feltételeit ismeri és tudomásul veszi. Az adós és a kezesek 2001. április 2-án közokiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tettek.

[3] A kölcsönszerződésben megjelölt telekingatlant (tulajdoni hányadot) az adós a 2001. március 5-én kötött, március 21-én módosított adásvételi szerződéssel vette meg. Az eredeti szerződésben az adásvétel tárgyaként 34/100-ad tulajdoni illetőség, a szerződésmódosításban 32/100 tulajdoni illetőség szerepel. Az adós tulajdonjogát csak a kölcsönszerződés megkötését követően, 2001. augusztus 9-én kelt határozattal jegyezték be az ingatlannyilvántartásba, 32/100-ad tulajdoni illetőségre. Az építési telken felépített többlakásos lakóépületre a használatbavételi engedélyt 2001. október 2-án adták ki.

[4] Az I. rendű alperes 2001. április 10-én előterjesztett, az ingatlanra vonatkozó jelzálogjog és annak biztosításaként elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére irányuló kérelmét a Fővárosi Kerületek Földhivatala a 2004. január 27-én kelt határozatával elutasította arra hivatkozással, hogy a kölcsönszerződés és az ingatlannyilvántartás adatai

nem egyeznek. Az ingatlannak az adós nem 1/1-ed, és nem 34/100-ad arányban, hanem 32/100-ad tulajdoni hányad arányban tulajdonosa, továbbá az ingatlan lakóház, udvar megnevezésű 558 négyzetméter kivett terület. Az elutasító határozat fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

[5] Az adós az időközben társasházzá alakított perbeli ingatlanban kialakított lakását 2010. február 20-án eladta, a kölcsönt a továbbiakban is törlesztette.

[6] Az I. rendű alperes a kölcsönszerződést 2015. április 18-án a teljesítés elmaradására hivatkozással felmondta, majd a kölcsönszerződésből származó követeléseit a II. rendű alperesre engedményezte. A felperessel mint készfizető kezessel szemben 2.302.015 Ft tőketartozás és járulékai iránt közjegyzői végrehajtási záradékkal indult végrehajtási eljárás alapján a tartozást a felperes nyugdíjából folyamatosan levonják.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy kölcsönszerződés készfizető kezesi kötelme alól mentesült a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 276. § (2) bekezdése alapján, kérte továbbá az alperesek egyetemleges kötelezését 1.069.500 Ft tőke és járulékai megfizetésére szerződésszegéssel okozott kár megtérítése jogcímén az rPtk. 318. § (1) bekezdésére és 339. § (1) bekezdésére alapítottan.

[8] Állította, kölcsönszerződésben kikötött jelzálogjog és elidegenítési terhelési tilalom ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére az I. rendű alperes mulasztása, hibája folytán nem került sor, ami úgy tekintendő, hogy lemondott a követelést biztosító olyan jogról, amely a kezesre átszálló követelés megtérülését biztosította volna. A követelés az adós anyagi helyzetére tekintettel behajthatatlanná vált. Az I. rendű alperes, valamint jogutódaként a II. rendű alperes mulasztásukkal kárt okoztak a felperesnek. A felperes kára a nyugdíjából eddig behajtott összeg.

[9] Az alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Az I. rendű alperes egyebek mellett előadta, a jelzálogjog és elidegenítési és terhelési tilalom nem az ő hibájából, hanem az adós rosszhiszemű magatartása miatt nem került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba, aki sem az adásvételi szerződés módosításáról, sem az ingatlan elidegenítéséről nem tájékoztatta az I. rendű alperest. Az elutasító határozat elleni fellebbezés nem vezetett volna eredményre. A II. rendű alperes vitatta, hogy a felperesnek kárt okozott volna, illetve hogy a felperes követelése vele szemben érvényesíthető lenne.

Az első- és másodfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Úgy ítélte meg, hogy az rPtk. 276. § (2) bekezdése szerint a kezes felszabadulásának jogszabályi feltételei nem állnak fenn. Az alperesek nem mondtak le a követelést biztosító jogról. Habár az I. rendű alperes a jelzálogjog, valamint az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésének elutasításáról szóló földhivatali határozattal szemben nem vette igénybe a jogorvoslati lehetőséget, ez a felperes készfizető kezesi felelősségét nem érinti. Hitelezőként a biztosítékok közül választhatott. Nem az I. rendű alperes hibájára vezethető vissza a követelés biztosítékai bejegyzésének hiánya, mert a földhivatali iratokból megállapítható, hogy az adós szolgáltatott téves adatot a 2001. március 5-i adásvételi szerződéssel a perbeli ingatlanon fennálló tulajdoni hányada tekintetében. A követelés továbbá az adós hibájából vált behajthatatlanná, aki bár tudott a fennálló tartozásáról, tehermentes állapotúként értékesítette az ingatlant, és arról nem értesítette I. rendű alperest. Valójában az adós jogellenes magatartása okozta a felperes kárát. A felperes megállapításra irányuló keresete ezért megalapozatlan. Mindezekre tekintettel a kártérítés jogszabályi feltételei nem állnak fenn.

[11] A felperes fellebbezése folytán eljáró ítélőtábla ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[12] Határozata indokolásában rögzítette, a kölcsönszerződés megkötésekor az adós tulajdonjogát még nem jegyezték be az ingatlannyilvántartásba, de az ingatlan eladójával kötött adásvételi szerződésében az ügylet tárgyát képező tulajdoni hányadot a perbeli ingatlan 34/100-ad részében jelölték meg. Ezen tulajdoni hányadra alapítottak a felek a kölcsönszerződésben jelzálogjogot és kötöttek ki elidegenítési és terhelési tilalmat. A bejegyzéshez szükséges jognyilatkozatokat az adós 2001. április 2-án közjegyzői okiratba foglaltan megadta. Az I. rendű alperesnek nem kellett tovább vizsgálódnia a kölcsön folyósítását megelőzően.

[13] Az adós tanúvallomásából megállapítható, hogy az adásvételi szerződés későbbi, tulajdoni hányadot érintő módosításáról nem tájékoztatta az I. rendű alperest. Az adásvételi szerződés módosítása folytán a földhivatal elutasító határozata helytálló volt, így az I. rendű alperes fellebbezése nem eredményezett volna számára kedvezőbb döntést. Az I. rendű alperes ugyan ezt követően nem kezdeményezte új, bejegyzésre alkalmas jognyilatkozat kiadását az adóstól, de ennek kikényszerítésére – mivel az folyósítási feltétel volt – ebben az időpontban már nem is rendelkezett megfelelő jogi eszközökkel. Csak a szerződés felmondására lett volna lehetősége, ami azonban azzal a következménnyel járt volna, hogy a teljes hátralék esedékessé válik. Ez esetben pedig a készfizető kezes felperes jogi helyzete azonos lenne a jelenlegivel: az ingatlanra vonatkozó jelzálogjog, továbbá elidegenítési és terhelési tilalom nem került volna bejegyzésre, és az esedékessé vált összeget sortartás nélkül követelhetné volna tőle az I. rendű alperes.

[14] A másodfokú bíróság kitért arra is, a felperes által hivatkozott EBH2015.P.9. számú döntés tényállása eltért a perbelitől, ezért jelen ügyben nem irányadó. Abban az ügyben egyértelműen a pénzügyi intézmény hibája vezetett arra, hogy a biztosíték elveszett, míg jelen tényállás mellett ez az adós hibájából következett be.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és – tartalma szerint – az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének teljes körűen helytadó döntés hozatalát kérte. Állította, a jogerős ítélet az rPtk. 276.§ (2) bekezdésébe, 277. § (2), (3) bekezdésébe, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 78.§ (1), (4) bekezdésébe, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. § (1) bekezdésébe ütközik.

[16] Felperes előadta, a perben következetesen képviselt álláspontja szerint a jelzálogjog bejegyzését elutasító határozat kézhezvételét követően annak tudomásul vétele a jelzálogjog bejegyzésről mint követelést biztosító jogról való lemondásként értékelendő. Az I. rendű alperes, miután a földhivatal a bejegyzés iránti kérelmét elutasította, nem hívta fel az adósát a jelzálogszerződés módosítására, a megfelelő tulajdoni hányad megjelölésére, és az így helyesen megjelölt tulajdoni hányaddal nem nyújtotta be ismételt bejegyzés iránti kérelmét a földhivatalhoz. Nem fellebbezésnek, hanem a kérelem megfelelő tartalommal történő benyújtásának volt helye. Az I. rendű alperes ezzel a kézenfekvő és számára kötelező lehetőséggel nem élt, amely jogról való lemondásnak minősül. Ezzel egyben szerződésszegést is elkövetett abban a vonatkozásban, hogy a készfizető kezes által megismert tartalmú kölcsönszerződésben írt jelzálogjog alapítása nem történt meg.

[17] Nem fogadható el a jogerős ítélet azon hivatkozása, hogy az adós adott téves tájékoztatást tulajdoni hányad mértékéről, mert arról az I. rendű alperesnek mint pénzintézetnek a tulajdoni lap bekérésével meg kellett volna győződnie.

[18] Téves a törvényszék azon álláspontja is, hogy a készfizető kezes jogi helyzete nem változott volna. Nyilvánvalóan más a jogi helyzet akkor, ha valaki jelzálogjoggal biztosított követelésért vállalt kezességet, amely jelzálogjog értékénél fogva ténylegesen fedezi a követelést, vagy jelzálogjoggal nem fedezett követelésért vállal felelősséget. Jelen esetben a felperes jelzálogjoggal biztosított követelésért vállalt kezességet. A perben feltárt tényekből az is egyértelműen megállapítható, hogy a követelése kezesi kötelmet meghaladóan érdemben fedezet nélküli.

[19] Az I. rendű alperes eljárása a fentiekén túl sértette az rPtk.-ban rögzített együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget is. A jelzálogjog bejegyzése iránti kérelmének elutasításáról a felperest nem értesítette, amivel egyben figyelmen kívül hagyta saját üzletszabályzatának 2.3.1. pontjában és 2.8.4. pontjában előírt rendelkezéseit is.

[20] A felperes vitatta a másodfokú bíróság azon megállapítását, hogy az adós eljárása vezetett ahhoz, hogy a biztosíték elveszett, hiszen a bejegyzés akadályát a korábban kifejtettek szerint az I. rendű alperes elháríthatta volna. Hivatkozott e körben arra is, miszerint az rHpt. törvényi kötelezettségként írja elő a pénzintézetek számára, hogy hitelkihelyezés teljes futamideje alatt figyelemmel kell kísérnie a biztosítékok meglétét, ami az adott esetben nem valósult meg.

[21] A kezesi kötelem alóli mentesülés jogalapjának megalapozottságára tekintettel a felperessel mint kezessel szemben a végrehajtási eljárás keretében már érvényesített kezesi teljesítés megtérítésére irányuló kereseti kérelem is helytálló.

[22] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes nem terjesztett elő határozott kérelmet, továbbá az ügyérték alapján a perben nincs helye felülvizsgálatnak. A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása esetén a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A II. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelme szintén a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felperes valóságos keresethalmazatban terjesztette elő a keresetét, egyrészt a kezesi felelőssége alóli mentesülés megállapítását kérte, másrészt kártérítési igényt érvényesített. A felülvizsgálati kérelme a kereseti kérelmének teljes körűen helyt adó határozat meghozatalára irányult. Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében írtakkal szemben a felülvizsgálati kérelem petitumából – annak tartalma alapján – megállapítható, hogy a felperes milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, így a felülvizsgálati kérelem az rPp. 272. § (2) bekezdése szerinti határozott kérelmet tartalmaz.

[24] A Kúria – e tekintetben egyetértve az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében írtakkal – megállapította, hogy a jogerős ítélet felperes kártérítési keresetét elutasító elsőfokú döntést helybenhagyó rendelkezése ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelem, figyelemmel az rPp. 271. § (2) bekezdésében írt értékhatárkorlátra, érdemben nem bírálható el. A Kúria e körben utal a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 1. pontjára, amelynek értelmében, ha a jogerős határozat több rendelkezése ellen irányul a felülvizsgálati kérelem, az értékhatárkorlát alóli kivétel fennálltát a Kúria rendelkezésenként külön-külön hivatalból vizsgálja. A felperes kártérítési követelése 1.069.500 Ft volt, így a kártérítési igény elbírálására (elutasítására) vonatkozó rendelkezés felülvizsgálattal nem támadható. Annak érdemi vizsgálatát a fentiekén túl kizárta az is, hogy a felperes e kérelme tartalmilag sem felelt meg az rPp. 272. § (2) bekezdésében és az azt értelmező PK véleményben írtaknak, mivel a kártérítési keresete vonatkozásában megsértett jogszabályhelyet sem jelölt meg. A Kúria ezért a felperes felülvizsgálati kérelmének ezen részét hivatalból elutasította az rPp. 273. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja alapján.

[25] Nem volt eljárásjogi akadálya viszont a kezesi felelősség alóli mentesülés megállapítása tekintetében előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálásának. Az rPp. 273. § (2) bekezdésében szabályozott értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik ugyanis azokra az ügyekre, amelyek megállapításra irányulnak.

[26] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a joghatályos felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

[27] A felperes eljárási szabálysértésként az rPp. 206. §-ának megsértésére hivatkozott, azonban nem fejtette ki, hogy a másodfokú bíróság mely bizonyítékot nem értékelt, vagy értékelt kirívóan okszerűtlenül a tényállás megállapítása körében, illetve a jogerős ítéletben megállapított tényállást nem is tette vitássá. A feltárt tényekből levont jogi következtetés felperes általi vitatása, annak helytállósága esetén sem az rPp. 206. §-ának sérelmét jelentené.

[28] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogi jogszabálysértés körében a Kúria álláspontja a következő. Tény, hogy a felperes által az eljárás során hivatkozott, és a jogerős ítéletében is felhívott, a Kúria EBH2015.P.9. (Pfv.21.886/2014/8.) számon közzétett döntése értelmében a hitelezőt mint a kezességi szerződés jogosultját gondossági kötelezettség terheli a kezes megtérítési igényének érvényesíthetőségével, a követelés biztosítékainak fenntartásával kapcsolatban az rPtk. 276. § (2) bekezdésére tekintettel. Ennek megfelelően vizsgálták az eljárt bíróságok, hogy az I. rendű alperes felperes által kifogásolt magatartása – a szerződéskötéskor nem győződött meg az ingatlan adatairól, a bejegyzési kérelmének elutasítását követően nem intézkedett – értékelhetők-e a követelést biztosító jogról lemondásként, vagy ezen magatartások következtében, az I. rendű alperes hibájából vált-e a követelés behajthatatlanná.

[29] A kölcsönszerződés megkötése körülményei tekintetében felperes a felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes nem hagyatkozhatott volna az adós által szolgáltatott adatokra. Gondos eljárás esetén azok helytállóságáról a tulajdoni lap alapján meg kellett volna győződnie, amely esetben az adósnak nem lett volna lehetősége csalárd magatartásra.

[30] Az elsőfokú bíróság beszerezte a Budapest Főváros Kormányhivatala XI. Kerületi Hivatalától a perbeli ingatlanra vonatkozó releváns ügyiratok hiteles másolatát, továbbá a felperes csatolta a keresetleveléhez az ingatlan teljes tulajdoni lap másolatát is. Ezek adatai alapján – a felülvizsgálati kérelemben előadottak szemben – az I. rendű alperes az ingatlan tulajdoni lapjából sem állapíthatta meg a jelzálogjoga bejegyzésének későbbi akadályát. A nem vitatott tényállás szerint a kölcsönszerződés megkötésekor az adós a tulajdonszerzését a 2001. március 5-én kelt adásvételi szerződéssel igazolta, amely szerint 34/100-ad arányú tulajdoni részesedést szerzett az építési telek ingatlanból. A tulajdoni lap III/4. része március 6-i érkezéssel ezen hányad tekintetében tünteti fel széljegyként az adós tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmét. Tény, hogy az ingatlan eladója (amely egyébként az adós által képviselt cég volt) és az adós az adásvételi szerződést még a kölcsönszerződés megkötése előtt, március 21-én módosították, amelyben az adásvétel tárgyaként az eredetitől eltérő tulajdoni hányadot tüntettek fel, és ezt a módosítást be is nyújtották aznap a földhivatalhoz, azonban az új széljegyként nem jelent meg a tulajdoni lapon. A 34/100-ad rész bejegyzésére vonatkozó kérelmet elutasító határozat a kölcsönszerződés megkötését követően, 2001. április 18-án kelt. A határozatról az I. rendű alperes nem kapott értesítést. Az I. rendű alperes tehát a tulajdoni lap adatai alapján nem észlelhette a vele nem közölt szerződés módosítás tényét, ezért a kölcsönszerződés megkötéskor nem az ő gondatlan magatartása vezetett a bejegyzési kérelme későbbi elutasításához.

[31] A felperes a továbbiakban azt kifogásolta a felülvizsgálati kérelmében, hogy az I. rendű alperes a jelzálogjog bejegyzése iránti kérelme elutasítását követően nem hívta fel az adóst a jelzálogszerződés módosítására. A Kúria megjegyzi, a felperes felülvizsgálati

kérelmében előadott azon állítása, miszerint nem fellebbezésnek, hanem a kérelem megfelelő tartalommal történő újabb benyújtásának lett volna helye, eltér a perben képviselt álláspontjától. A perben következetesen a jogorvoslati kérelem benyújtásának elmulasztását kérte az I. rendű alperes olyan magatartásaként értékelni, amellyel lemondott a követelést biztosító – és a kezesre átszálló követelésre kielégítést nyújtó – jogról.

[32] Kétségtelen, hogy az I. rendű alperes megkísérelhette volna az adós felhívásával a jelzálog szerződés módosítását, azonban annak sikere – ahogyan arra a másodfokú bíróság is rámutatott – az adós együttműködése hiányában nem vezetett volna eredményre. Kikényszerítésére pedig az I. rendű alperesnek ebben az időpontban már nem állt rendelkezésére célravezető jogi eszköz, így nincs közvetlen okozati összefüggés a követelés behajthatatlansága és a sérelmezett I. rendű alperesi magatartás között, azaz a követelés nem az I. rendű alperes hibájából vált behajthatatlanná.

[33] A jogerős ítéletben írt azon megállapítás, hogy a készfizető kezes felperes jogi helyzete azonos lenne a jelenlegivel – a felülvizsgálati kérelemben előadottakkal szemben – arra az esetre vonatkozott, ha az I. rendű alperes a jelzálogjog bejegyzését követően szerződésszegésre hivatkozással felmondta volna a kölcsönszerződést. Ez esetben ugyanis közvetlenül a készfizető kezessel szemben érvényesíthette volna a lejárttá tett teljes követelését, és zálogfedezet ez esetben sem állt volna rendelkezésre. A Kúria utal arra is, hogy a kezes helyzete ez esetben még kedvezőtlenebbül alakult volna, hiszen a kölcsönből ekkor még lényegesen több volt hátra (az adós a peradatok szerint 2005-től a 2015. évi rendkívüli felmondásig kisebb késedelmektől eltekintve folyamatosan teljesített), így nagyobb összegű tartozásért kellett volna helytállnia.

[34] A felperes a fentiekén túl jogszabálysértésként hivatkozott az rPtk. együttműködési kötelezettséget előíró rendelkezéseinek megsértésére, illetve az rHpt. 78. §-ának sérelmére is. A Kúria e körben utal arra, a felülvizsgálati eljárás szigorú eljárásjogi szabályok szerinti rendkívüli perorvoslat, amelynek tárgya a jogerős ítélet. Az rPp. 272. §-ából fakadóan a felülvizsgálati kérelemben nem jelölhető meg olyan új jogszabálysértés, amelyre a fél korábban nem hivatkozott és amelyre vonatkozóan a jogerős határozat döntést nem tartalmaz (KGD2017.119; Kúria Pfv.I.21.212/2019.-BH2020. 208.; Gfv.VII.30.828/2016/5.).

[35] A felperes az rHpt. fenti szabályára ugyan az elsőfokú eljárásban hivatkozott, de az elsőfokú ítélet ellen benyújtott fellebbezésében ezzel kapcsolatos érvelést nem adott elő, nem állította az rHpt. megsértését. Szintén nem volt az rPtk. szerződéskötéskor hatályos 277. §-át érintő okfejtése, ezért a másodfokú bíróságnak ezen jogszabályhelyek nem kellett vizsgálnia. Ez önmagában kizárta a felperes felülvizsgálati kérelme ezen részének érdemi vizsgálatát.

[36] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet joghatályos felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[37] Az rPp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78.§ (1) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes viseli a saját felülvizsgálati költségét és köteles az I. és II. rendű alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely költség az alperesek képviselőtét ellátó jogi képviselők ügyvédi munkadíjának összege. A Kúria a munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel, a kifejtett képviselői tevékenységgel arányos, mérsékelt összegben állapította meg. Az I. rendű alperes munkadíja az áfát tartalmazza.

[38] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. május 4.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk. előadó bíró, Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül:

/Seres Józsefné/

tisztviselő

...